

Početní jako v algebře 1 vedly konkrétní množiny $(Q, +), (Q, \cdot)$ k definici abstraktního pojmu ^{a okruh} grupa. My v algebře 2 se budeme zabývat tím, že konkrétní představa o vektorách bude k využití abstraktního pojmu vektorový prostor (jehož vlastnosti budeme dále studovat, početní jako jsme studovali abstraktní komutativní grupy či okruhy):

Definice 8: $(V, +)$ vektorový prostor nad tělesem $(T, +, \cdot)$, prvky $\vec{v} \in V$ vektory, prvky $\lambda \in T$ skalary

- pokud a) $(V, +)$ je komutativní grupa, tj. operace $+$: $V \times V \rightarrow V$ splňuje vlastnosti
- ① $\forall \vec{m}, \vec{n} \in V : \vec{m} + \vec{n} \in V$ ... uzavřenost operace $+$ na V
  - ② $\forall \vec{m}, \vec{n}, \vec{p} \in V : (\vec{m} + \vec{n}) + \vec{p} = \vec{m} + (\vec{n} + \vec{p})$ ... asociativita operace $+$
  - ③ $\exists \vec{0} \in V : \vec{m} + \vec{0} = \vec{m} = \vec{0} + \vec{m} \quad \forall \vec{m} \in V$ ... existence neutrálního prvku
  - ④ $\forall \vec{m} \in V \exists (-\vec{m}) \in V : \vec{m} + (-\vec{m}) = \vec{0}$ ... existence inverzního vektoru k $+$
  - ⑤ $\forall \vec{m}, \vec{n} \in V : \vec{m} + \vec{n} = \vec{n} + \vec{m}$

zobrazení $T \times V \rightarrow V$

vykazující vlastnosti "přecházejí" operace na množině

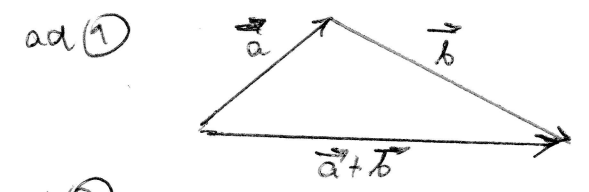
- b) zobrazení $\cdot : T \times V \rightarrow V$ (tvr. násobení skalárů KRAAT vektorů, výsledkem je vektor)
- splňuje vlastnosti
- ① $\forall \lambda \in T, \vec{n} \in V : \lambda \cdot \vec{n} \in V$ (uzavřenost součinu skalárů KRAAT vektor)
  - ② $\forall s, t \in T, \vec{n} \in V : s \cdot (t \cdot \vec{n}) = (s \cdot t) \cdot \vec{n}$
  - ③ $\exists 1 \in T : 1 \cdot \vec{n} = \vec{n} \quad \forall \vec{n} \in V$

sčítání skalárů a sčítání vektorů
vykazující nyní násobení skal. KRAAT vektor
vlastnosti "přecházejí" distributivní zákon dle operací na množině

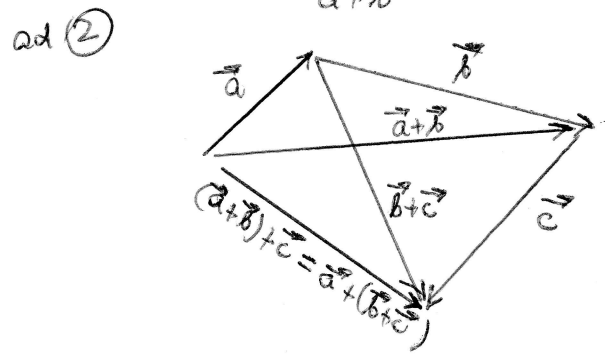
- c, souhra operací $+$ a operace (skalárů KRAAT vektor) splňuje vlastnosti
- ⑥a $\forall s, t \in T, \vec{n} \in V : (s+t) \cdot \vec{n} = s \cdot \vec{n} + t \cdot \vec{n}$
  - ⑥b $\forall s \in T, \vec{m}, \vec{n} \in V : s \cdot (\vec{m} + \vec{n}) = s \cdot \vec{m} + s \cdot \vec{n}$

Pozn.: Jak si dobře zapamatovat vlastnosti ①, ②, ③, ⑥a, ⑥b: v řadě z těchto vlastností se nemyšlí součin dvou vektorů, ale jen součin skalárů KRAAT vektor nebo skalárů KRAAT vektor

Př. 5: Vlastnosti ① až ⑤ jsme už zkonstruovali v algebře 1 - tyto vlastnosti platí i u vektorů: Napiš: množina V volých vektorů nad tělesem R volých čísel je vektorový prostor:

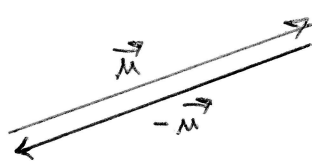
$\forall \vec{a}, \vec{b} \in V$ je $\vec{a} + \vec{b}$ také vektor

asociativita reálnou pro sčítání vektorů: důkaz je proveden graficky

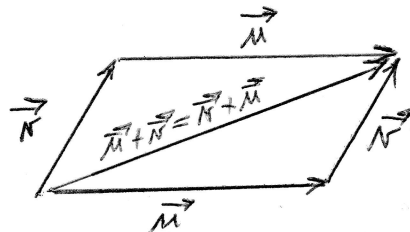
ad ③ Každý vektor $\vec{u}$ ležící v rovině je násobkem vektorů (delkou) a svým směrem
 kromě nulového vektoru $\vec{0}$, který má velikost rovnou nule a jeho směr je libovolný

ad ④

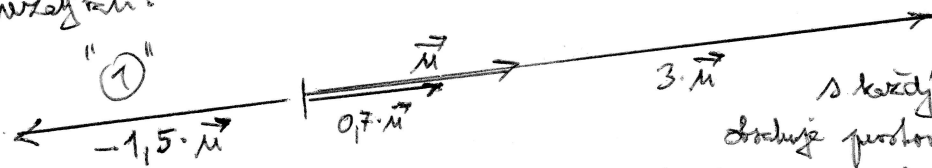
pro každý vektor $\vec{u}$ ležící v rovině existuje i vektor $(-\vec{u})$ k němu inverzní vzhledem ke sčítání

ad ⑤

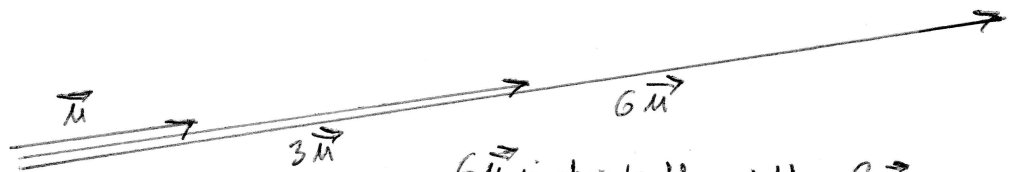
$\vec{u} + \vec{v} = \vec{v} + \vec{u}$ ... sčítání vektorů splňuje komutativní zákon

Právě uvedené vlastnosti vektorů lze popsat pojmem komutativní grupy; otázkou následující vlastnosti jsou pro vektory specifické a ještě jíme se jimi zabýváme:

s každým vektorem $\vec{u}$ tvoříme prostor vektorů i nekonečně mnoho dalších vektorů, (reálné násobky vektoru $\vec{u}$)

"②" např. $2 \cdot (3 \cdot \vec{u}) = (2 \cdot 3) \cdot \vec{u} = 6 \vec{u}$

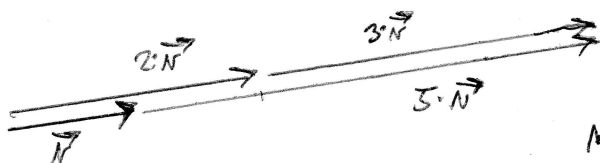
$6\vec{u}$ je dvojnásobkem vektoru $3\vec{u}$, a současně i šestinásobkem vektoru $\vec{u}$

"③" $\exists$ jednotkový skalár $1 \in \mathbb{R}$:

$1 \cdot \vec{u} = \vec{u}$ ... vynásobením konstantou 1 se nemění velikost ani směr vektoru $\vec{u}$

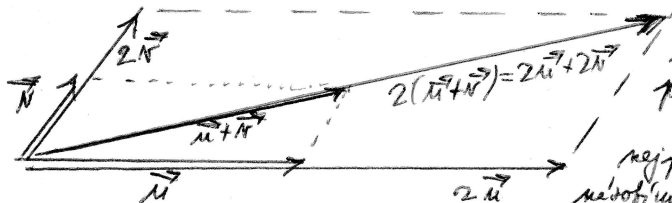
"6a" např. $(2+3) \cdot \vec{v} = 2\vec{v} + 3\vec{v}$

rozdělením na to, zda nejprve sečteme skaláry, pak násobíme vektor,

nebo zda nejprve vynásobíme násobkem skalár krát vektor, a pak následně vektor sečteme

"6b" $2(\vec{u} + \vec{v}) = 2\vec{u} + 2\vec{v}$

nejprve sečteme vektory, pak násobíme skalárem je totéž co nejprve dvojnásobíme vektory, pak sečteme

Př. 6

$(\mathbb{R}[x]_{m+1}, +)$ ... prostor všech polynomů stupně nejvýše m nad tělesem $\mathbb{R}$ je

reálný prostor:

$$w = 2x^3 + x^2 - 3x + 2$$

např. $m=3$:

$$\vec{u} = 2x^3 + x^2 - 5x + 1$$

$$\vec{v} = 3x^3 + 5x^2 + x - 2$$

- ① $\vec{u} + \vec{v} = 5x^3 + 6x^2 - 4x - 1$
- ② $(\vec{u} + \vec{v}) + \vec{w} = 7x^3 + 7x^2 - 7x + 1 = \vec{u} + (\vec{v} + \vec{w})$
- ③ $\vec{0} = 0$: $\vec{u} + \vec{0} = 2x^3 + x^2 - 5x + 1$
- ④ např. $-\vec{u} = -2x^3 - x^2 + 5x - 1$
 $-\vec{v} = -3x^3 - 5x^2 - x + 2$ atd.
- ⑤ $\vec{u} + \vec{v} = \vec{v} + \vec{u}$

① $2 \cdot \vec{u} = 4x^3 + 2x^2 - 10x + 2 \in (\mathbb{R}[x]_3, +)$ ... násobení se definuje u každého lineárního

② $(2 \cdot 3) \cdot \vec{u} = 2 \cdot (3 \cdot \vec{u}) = 12x^3 + 6x^2 - 30x + 6$

③ $1 \cdot \vec{u} = \vec{u}$

6a $(2+3) \cdot \vec{u} = 10x^3 + 5x^2 - 25x + 5 = 2\vec{u} + 3\vec{u}$

6b $2 \cdot (\vec{u} + \vec{v}) = 10x^3 + 12x^2 - 8x - 2 = 2\vec{u} + 2\vec{v}$

Př. 7

$(\mathbb{R}\langle a, b \rangle, +)$ ... prostor všech spojivých reálných funkcí na intervalu $\langle a, b \rangle$

① tím sčítá funkčních hodnot:

$\forall f(x), g(x) \in \mathbb{R}\langle a, b \rangle$: $f(x) + g(x)$ je opět funkce na $\langle a, b \rangle$,
která je spojivá

② $(f(x) + g(x)) + h(x) = f(x) + (g(x) + h(x)) \quad \forall x \in \langle a, b \rangle$, což plyne z asociativity
skládání reálných čísel

③ $z(x) = 0 \quad \forall x$ je neutrální prvek: $f(x) + z(x) = f(x) \quad \forall x \in \langle a, b \rangle$

④ $\forall f(x) \in \mathbb{R}\langle a, b \rangle \exists (-f(x)) \in \mathbb{R}\langle a, b \rangle$: $f(x) + (-f(x)) = z(x) = 0$

⑤ $f(x) + g(x) = g(x) + f(x) \quad \forall x \in \langle a, b \rangle$

⑦ $f(x)$ je opět spojivá reálná funkce proměnné x na $\langle a, b \rangle$

② $2 \cdot (3x) = 2 \cdot 3x = 6x$, nebo $2 \cdot (3 \cdot f(x)) = (2 \cdot 3) \cdot f(x) \quad \forall f(x) \in \mathbb{R}\langle a, b \rangle$

③ $\exists 1 \in \mathbb{R}$: $1 \cdot f(x) = f(x) \quad \forall f(x) \in \mathbb{R}\langle a, b \rangle$

6a $(2+3) \cdot f(x) = 5f(x) = 2 \cdot f(x) + 3 \cdot f(x) \quad \forall f(x) \in \mathbb{R}\langle a, b \rangle$

6b $2 \cdot (f(x) + g(x)) = 2f(x) + 2g(x) \quad \forall f(x), g(x) \in \mathbb{R}\langle a, b \rangle$

Pozn.: V analytické geometrii je někdy užitečné uvážit vektorový nikoli bod, ale bod, jehož počátek je x průsečíkem souřadných os kartézské soustavy souřadnic; pak je každý vektor spojen s určitým bodem v prostoru, a vice se týká koncovým bodem; tedy ke každému bodu prostoru lze sestavit polohový vektor s počátkem v průsečíku os a koncem v daném bodě, který uvážíme.

V tomto smyslu někdy říkáme, že prvky vektorového prostoru jsou body, nikoli vektory. Jedná se jen o jakýsi nástupek v terminologii, protože prostor n-razých vektorů prostorem bodů - na daných daných vlastnostech vektorového prostoru se nic nemění!

P. 8 $V = \{ \vec{0} \}$ ... nejmenší možný vektorový prostor je prostor, který obsahuje pouze nulový vektor.
 (vzhledem k počtu prvků)

Klíčovou konstrukcí či klíčovým výpočtem při naší práci s vektory bude vyjádření, zda je určitý vektor lineární kombinací (= součtem násobků) jiných vektorů

Definice 9 Postupnost vektorů $\vec{a}_1, \vec{a}_2, \dots, \vec{a}_k$ je lineárně závislá, pokud některý z nich lze vyjádřit jako lineární kombinaci těch ostatních

(*) (kř. $\vec{a}_k = \alpha_1 \vec{a}_1 + \alpha_2 \vec{a}_2 + \dots + \alpha_{k-1} \vec{a}_{k-1}$) ;

V opačném případě je postupnost vektorů $\vec{a}_1, \vec{a}_2, \dots, \vec{a}_k$ lineárně nezávislá

Pozn.: pokud platí (*), říkáme také, že vektor $\vec{a}_k$ je lineárně závislý na vektorech $\vec{a}_1, \vec{a}_2, \dots, \vec{a}_{k-1}$

Podobně jako při studiu grup a okruhů, i u vektorových prostorů se budeme zabývat množinou vektorů, která generuje (= vybrané prvky lineárních kombinací) celý vektorový prostor.

Pokud uvážíme, že násobkami vektorů skládáním vygeneruje nekonečně mnoho dalších vektorů, asi se částo budeme setkávat se situací, když i pro nekonečnou množinu V bude možné generovat (co do počtu prvků) celkem málo početná. Těmito množinami generátorů budeme říkat báze.

Definice 10. Uvážíme vektorový prostor $(V, +)$ nad tělesem $(T, +, \cdot)$.

Postupnost vektorů $(\vec{u}_1, \vec{u}_2, \dots, \vec{u}_k)$ ||| báze vektorového prostoru $(V, +)$, pokud

a) je lineárně nezávislá - žádný z vektorů nelze vyjádřit jako lin. kombinaci ostatních

b) každý vektor $\vec{v} \in V$ lze vyjádřit jako jejich lineární kombinaci

$\vec{v} = \alpha_1 \vec{u}_1 + \alpha_2 \vec{u}_2 + \dots + \alpha_k \vec{u}_k$ - tj. $\vec{u}_1, \vec{u}_2, \dots, \vec{u}_k$ ||| generují celý prostor V

Dále říkáme vektorového prostoru $(V, +)$ ||| počet vektorů májake jako báze

a čísla $(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_k)$ se vyjádřením vektoru $\vec{v}$ ||| souřadnice vektoru $\vec{v}$ k bázi $(\vec{u}_1, \vec{u}_2, \dots, \vec{u}_k)$

Pr. 9 a) Jsou vektor $\begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$, $\begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix}$ lineárně závislé?

ANO, nulový vektor je vždy lineárně závislý na ostatních vektorech, protože je jejich 0-násobek: $\begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = 0 \cdot \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix}$

b) Jsou vektor $\vec{u}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$, $\vec{u}_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \end{pmatrix}$ lineárně závislé? NE, neexistuje α : $\begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \end{pmatrix} = \alpha \cdot \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$
(Dva vektory jsou závislé, když jeden je násobkem druhého)

c) Jsou vektor $\vec{u}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$, $\vec{u}_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \end{pmatrix}$, $\vec{u}_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$ lineárně závislé? NE, protože
• $\vec{u}_1$ je nenulový
• $\vec{u}_2$ není násobkem $\vec{u}_1$
• $\vec{u}_3$ není lineární kombinací vektorů $\vec{u}_1, \vec{u}_2$
protože $\nexists \alpha_1, \alpha_2 \in \mathbb{R} : \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \alpha_1 \cdot \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} + \alpha_2 \cdot \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \end{pmatrix}$ ... díky třetí souřadnici různé α_1, α_2 nemají.

Oddíl plyne postup při sestavování báze:

- $\vec{u}_1$ ... zvolíme jakýkoliv nenulový vektor z V
- $\vec{u}_2$ ... zvolíme další vektor z V , který není násobkem $\vec{u}_1$
- $\vec{u}_3$ ... zvolíme další vektor z V , který není kombinací $\vec{u}_1, \vec{u}_2$

atd.

Pr. 10. a) Báze prostoru $\mathbb{R}^3$ je např. posloupnost vektorů $\vec{e}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$, $\vec{e}_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$, $\vec{e}_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$.

b) Báze prostoru $\mathbb{R}^m$ je nějaká posloupnost m maximálních vektorů, dimenze $\mathbb{R}^m$ je m .

c) Báze prostoru $(\mathbb{R}[X]_{m+1})$ všech polynomů stupně nejvýše m je posloupnost polynomů $(1, x, x^2, \dots, x^m)$. tj. dimenze $\mathbb{R}[X]_m$ je $m+1$

d) Báze prostoru $\mathbb{R}\langle a, b \rangle$ všech spojitých funkcí na intervalu $\langle a, b \rangle$ je např.
 $(1, x, x^2, \dots, x^m, \dots)$
nebo $(1, \sin x, \sin 2x, \sin 3x, \dots, \sin nx, \dots)$ } tj. $\dim(\mathbb{R}\langle a, b \rangle) = \infty$

Pr. 11. Je posloupnost vektorů $\vec{u}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$, $\vec{u}_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \end{pmatrix}$, $\vec{u}_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$ báze prostoru $\mathbb{R}^3$.

Ano, každý prostor má řadu různých bází, často i nekonečně mnoho různých bází, pokud se body vzájemně neliší o primitivní maticy $V = \{\vec{0}\}$.

Pr. 12 Vyjádřete souřadnice vektorů $\vec{u} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix}$ v bázi a) $\vec{e}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$, $\vec{e}_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$, $\vec{e}_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$; b) $\vec{u}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}$, $\vec{u}_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \end{pmatrix}$, $\vec{u}_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$